

Haanjamaa 2011

Kestvusratsutajad vallutasid Haanjamaa

20.-22. mail toimusid Haanja-
maal Kurgjärvel teist korda
rahvusvahelised võistlused
kestvusratsutamises, mille raames
selgitati välja ka tänavune Eesti
meister senioride arvestuses.

TEKSTID: KAROLINE AUN, LIINA ORLE, KÜLLI TEDRE
FOTOD: AGO RUUS

Berit Truuts eesti tõugu hobusega Amanda oli edukaim avatud klassi 80 km distantsil.

Rootslanna Maria Hagman-Eriksson hobusel Prylens Pepton (paremal) ja Marian Kikas Oopusega läbisid suurema osa võistlusmaast koos.

Eelmisel aastal mõjutas võistlejate arvu Islandil pursanud vulkaan, tänavu jõudis ürituse peaspponsor Ali Mohamed Al Muhairi kenasti kohale. Temaga koos saabusid Haanjasse ka kolm Araabia Ühendemiraatide naisratsanikku. Lisaks peaspensori rollile ei pidanud Ali Mohamed Al Muhairi paljuku oma sõitjaid abistada ja nende hobuseid jahutada

Hommikusööki pakuti juba kell 4.30, kell 6.00 pidid esimesed 11 ratsanikku olema valmis startima 120 km pikkusele distantsile CEI2* ja CEIJYR2* arvestuses. Kolm võistluspaari asusid võistlustulle Eesti meistritiitli eest. Kell 7.00 startisid seitse võistluspaari rahvusvahelisele CEI1* ja CEIJY1* 80 km distantsile. Pool tundi hiljem alustati võistlust rahvuslikul 80 km rajal.

Kokku ületas stardijoonel 25 paari. Kuna eelnevatel päevadel oli Haanjas lausvihma sadanud, pidid korraldajad rada mitu korda ümber tegema ning eelmise aastaga võrreldes tuli ratsutajatel rohkem tõuse võtta.

CEI2* 120 km esimene ring läbiti keskmiselt 17 km/h ja peale vetkontrolli läks juhtima Marian Kikas hobusel Oopus, järgnesid Külli Nõmm ja Fiasko. Teise ringi lõpuks

asus etteotsa Maria Hagman-Eriksson Rootsist hobusel Prylens Pepton ning Marian Kikas oli teine. Külli Nõmm ja Fiasko ei pääsenud kolmandale ringile hobuse lonke tõttu. Kolmandat vetkontrolli ei läbinud ka Araabia Ühendemiraatide võistleja Khesru Ali Nesreen hobuse Zodina liiga kõrge pulsi tõttu.

Marian Kikase ja Maria Hagman-Erikssoni vaheline rebimine kestis kuni viimase mäkketõusuni enne finiidit. Rajal oli pehmeid kohti ning Marian ja Oopus vajasid mutta, samal ajal õnnestus Hagman-Erikssonil Kikasest ette pääseda. Lõpptulemuse väljaselgitamisel CEI2* 120 km arvestuses sai määravaks üks sekund. Distantsil ei saanud lõpptulemust kirja ka Kari Kärkkäinen hobuse Seljanka kõrge pulsi tõttu.

CEIJY1* 80km esimeselt ringilt jõudis kõige kiiremini tagasi Poola võistleja Izabela Drazba hobusel Mileks, kuid ta hilines teisele ringile minekuga. Järgnenud Lina Rutkauskaitele hobusel Senegalas läks esikoht, Senegalasile lisaks veel Best Conditioni auhind.

Rahvuslikul 80km distantsil oli tihe rebimine Berit Truutsi ja Mari Jürgensoni vahel. Esimeselt ringilt jõudsid nad koos tagasi, kuid taastumisaeg oli Berit Truutsi eesti tõugu hobusel Amanda üks minut kiirem. Peale esimest vetkontrolli langes välja Brenda Prants hobusel Sebastian. Võistleva jäi viis võistluspaari ning kahe paari vaheline rebimine jätkus. Võidu realiseeris Berit Truuts.

Päeva viimastena lõpetasid sõidu AÜE võistlejad Fatma Jassem Saeed Al Marri hobusel Dali Ox, kes saavutas CEIJYR2* 120 km distantsil kolmanda koha ja Shathra Ahmed Mura Al Hajjaj hobusel Solomonas, kes võistles 120 km CEI2* arvestuses.

Aastal 2012 planeeritakse korraldada rahvusvaheline 160 km võistlus, selle organiseerimiseks andis heakskiidu ka Ali Mohamed Al Muhairi, kes jäi üritusega väga rahule.

Kairit Kalbre ja Baltimor.

Peasponsor Ali Mohamed Al Muhairi

Eelmisel korral ei õnnestunud teil Kurgjärvele tulla, seekord nägite kogu üritust oma silmaga. Kuidas võistlusega rahule jäite?

Jäin väga rahule. Heigo Rohtla ja teised korraldajad on suurepärased, väga abivalmid. Küsisin ka oma tüdrukutelt (Ali kolm õpilast Araabia Ühendemiraatidest – toim) ja nad olid väga rahul. Rada oli hästi märgitud, kordagi ei tekkinud neil probleemi, et on äkki eksinud. See oli neil esimene võistlus väljaspool kodumaad ja nende rahulolu näitab, et korraldajad teavad, mida nad teevad, on professionaalsed.

Mulle meeldis ka väga kasutusel olnud moodne ajavõtustüsteem, see teeb kõik õiglasemaks ega tekita küsimusi. Soovin süsteemi haldava Harald Grinschgli ka oma kodumaale võistlustele appi kutsuda.

Eestlasi huvitab kindlasti kõige rohkem, miks te toetate üht niiõelda tundmatut väikeriiki, et nad saaksid siin võistluse korraldada?

Aus vastus on see, et ma armastan

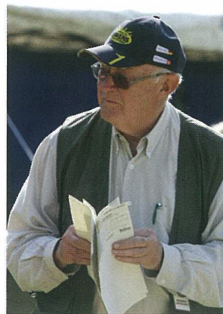
kestvusratsutamist, armastan hobuseid. Ma soovin, et see sport areneks kõikjal, mitte ainult minu kodumaal. Ma näen siin inimesi, kes armastavad hobuseid ja tahavad võistelda, kuid neil puuduvad selleks võimalused. Kui ma saan natukenegi toetada toreid sporti ja ma tunnen vastutasuks, et minu panust hinnatakse ning et olen siin teretulnud, siis ma tahan seda uuesti teha. See tekitab minus mitutmoodi hea tunde.

Järgmisel aastal soovime Kurgjärvel teha 160 km sõidu, samuti tahaksin rohkem tuua siia Araabia sportlasi. Nemad saavad siit oma kogemuse, rajad pole sugugi kerged. Võistlusel võiks olla rohkem osavõtjaid, tase oleks siis veelgi kõrgem.

Peakohtunik Bo Kjellgren

Kas olete Eestis esimest korda?

Eestis olen tõesti esimest korda. Kuigi olen FEI kohtunikuna paljudes riikides reisinud, ei ole sattunud Eestisse ei võistluste pärast ega ka puhkama. Kahju, et saabusin nii hilja õhtul, et väljas oli juba pime ja väga palju näha ei saanud. Juba Arlanda lennukiväljal nägin, et nii väljalend kui ka saabumine hilinevad. Töötasin

varem ühes Rootsi kohalikus lennukompaniis, seetõttu olen harjunud alati lennuaegu arvestama.

Kas olete ka ise kestvusratsutamises võistelnud?

Olen tõesti ühe korra ka ise kestvusratsutamise võistlusel osalenud. Mulle meeldib metsas ratsutamine, see on omaette elamus. Kuid võistlemine on hoopis teine emotsioon – nii palju adrenaliini! Siiski jäi see üks kord ainsaks, kuna aega napib.

Kui palju on kestvusratsutamine pildil Rootsis?

Olen olnud pikka aega tegev Rootsis kestvusratsutamise juures, samuti FEI ametnikuna. Rootsi tase on minu meelest päris kõrge, meil on mitmeid rahvusvahelise tasemega sportlasi, kuid mind paneb imestama, miks kestvusratsutamine saab nii vähe meedia tähelepanu. See on ju tõeline ratsasport. Näiteks Rootsis ei kajastata meedias isegi mitte rahvusvahelisi või tiitlivõistlusi. Paljudes teistes riikides, kus ala on samuti populaarne, on olukord palju parem.

Kuidas jäite rahule Kurgjärve võistlusega?

Võistlus oli hästi korraldatud ja tase väga hea. Tegemist oli kindlalt rahvusvahelisel tasemel korraldusega. Loodan väga, et korraldajatel jätkub tahtmist ja võimalusi jätkata ning ehk saab Kurgjärvel varsti korraldada ka Põhjalaade meistrivõistlused.

Veterinaar Roula Hassn

Araabia Ühendemiraadid (AÜE) on Eesti inimeste jaoks päris eksootiline maa ja vist enamiku ettekujutus selle kultuurist ja eluolust üsnapp ning tihti ka vildak. Hobuiniimeste jaoks on sealset elu valgustanud kohapeal töötanud eestlased, kuid ikkagi on teie inimeste osalemine Kurgjärve võistlusel eriline sündmus. Kui keeruline on ühel naisterahval saada veterinaariks AÜE-s? See ei ole lihtne. Mina õppisin Kairo Ülikoolis. Õppimine kestab viis aastat, sellele järgneb pooleaastane kohustuslik praktika. Ilma seda läbimata ei ole võimalik näiteks riigiasutuses erialast tööd saada. Peale õpingute lõpetamist 2000. aastal naasin kodumaale, kuid tööd leida oli päris keeruline. Veterinaari tööd peetakse naise jaoks raskeks, kuid olen kogu aeg soovitud töestada, et AÜE naised saavad iga tööga hakkama. Tahan näidata, et meie naised on haritud ja valmis tegema sama tööd, mida mehedki.

Kas töö on raske füüsiliselt või pigem seetõttu, et naist selles ametis ei tunnistata?

Veterinaari töö on füüsiliselt raske ning ka ohtlik. Hobused võivad lüüa või hammustada. Nende käitumine on tihti ettearvamatu, seetõttu peab olema väga ettevaatlik ja tähelepanelik. Kõige ehmavam õnnetus oli, kui mind hammustas üks hobune näkku. Õnneks ei jätnud nähtavaid arme.

Milline on teie praegune töö?

Töötan igapäevaselt veterinaarina, tegelen nii konservatiivse ravi kui lõikustega. Töötan ka veterinaar-ametnikuna, kus minu tööks on kontrollida näiteks liha ja kala kvaliteeti. Seega hõlmab minu igapäevatöö ka kontoritööd.

Alates 2002. aastast olen seotud kestvusratsutamise võistlustega. FEI

poolt aktsepteeritud veterinaariks saamine on pikk protsess. Kõigepealt on vaja ennast koduses ratsaorganisatsioonis tõestada, siis läbida mitmed kursused, osaleda võistlustel. Olen käinud võistlustel paljudes riikides, ka Euroopas: Poolas, Saksamaal, nüüd siis ka Eestis. Mulle on see väga hea kogemus näha, kuidas töötavad veterinaarid teistes maades.

Olete viibinud mitmetes Euroopa riikides. Kas olete märganud erinevusi, kuidas teid võrreldes Araabiamaadega Euroopas vastu võetakse?

Olen AÜE-s ainus veterinaarina töötav naine. Euroopa riikides on neid palju rohkem ja mul ei ole olnud kunagi probleeme oma pädevuse tõestamisega. Teen selle nimel ka palju tööd, et oma teadmisi tasemel hoida. Osalen tihti koolitustel ja kursustel, lõpetan praegu magistrkursust veterinaarteenuse juhtimise alal. Meil on praegu ainult kaks suurt kliinikut, kuid vaja oleks rohkem. Loodan, et minust saab tulevikus suure veterinaarhaigla juhataja.

Millised olid ootused Kurgjärve võistluse suhtes ja milline on mulje nüüd, kui võistlus on läbi?

Mulle meeldis see võistlus. Kui võistluste sponsor Ali Mohammed Al Mohairi mulle sellest võistlusest rääkis, tekkis kohe huvi, milline on kestvusratsutamise tase Eestis. Suuremates kestvusratsutamise maades on spetsiaalsed ratsakeskused, korraldatakse palju tegevusi ala arendamiseks. Kuid hea oli näha, et ka väiksemate võimalustega saab korraldada heal tasemel võistluse. Inimesed olid väga toredad. Isegi ilm oli hea, kuigi meie jaoks siiski pisut jahedavõitu.

Eesti meister 2011 Marian Kikas

Rahvusvahelistele võistlustele on Marian rõhku pannud alates sügisest,

mil on läbitud 80-160 km etappe ning CEI2* võistlusega täitis Oopus Euroopa meistrivõistluste kvalifikatsiooni. Marianil endal on vaja veel kahte kvalifikatsiooni ning järgmisena ongi tal plaanis juulis sõita võistlemale Poola.

Oopus on elanud Kikaste juures alates kolmandast eluaastast. Treenimisel on ära kasutatud ka suusatajate nippe, seda eelkõige võhma osas. Võistlustel püüavad nad võimalikult ühtlast tempot hoida ja vältida kiirendusi-aeglustusi.

Marian hindab väga seda, kui veterinaarkontrollis tehakse hobusele põhjalik ülevaatus, kuna looma heaolu on talle väga oluline.

CEI2* 120 km võitja Maria Hagman-Eriksson

23 aastane Maria alustas kvalifikatsioonisõitudega juba viieaastaselt ning alates 2005. aastast võistleb ta maailmatasemel. Eelmisel aastal osales ta ratsutamise MM-il Kentuckys, kus ta saavutas hobusel Power 28. koha 55 lõpetanu seas ja *President Cup* il Abu Dhabis CEI3* 160 km distantsil, tulemuseks oli 29. koht.

Igapäevaselt on tal trennida seitse hobust, kellest kuus on kestvushobused. Maria sõnul on võistlustel käimine nagu puhkus, kuna kodus tuleb väga palju tööd teha. Tänavune võiduhobune Pylens Pepton on 9aastane araabia ruun, kes saavutas eelmisel aastal noorte hobuste MM-il neljanda koha, samuti võitsid nad Rootsi meistrivõistlused. Maria kirjeldab hobust kui väga suure südame ja hingega looma. Kodune treeningmaastik on neil tasane ning seetõttu tundub Maria enda sõnul talle, et igal pool mujal on ainult mäed.

Kurgjärvel toimunud võistluse kohta oli Marial öelda ainult kiidusõnu, eriti kiitis ta inimeste lahkust.

Kõrvemaa Karikas 2011

Kuna MTÜ *Estonian Endurance Riding* on registreeritud Anija valda, hakkasimegi võistluspaika otsima eelkõige selles piirkonnas.

TEKST: KATRIN LIIV, ÖNNE HALLIKO

Juba algusest peale oli plaanis korraldada kvaliteetne üritus. Selle eelduseks on avar territoorium, vaheldusrikas maastik ja loodus, vajalike kommunikatsioonide olemasolu võistluslalal jne. Oluline oli ka võistlejate ning nende abiliste heaolu: toitlustus, pesemisvõimalused, viisakad tualetid ja halva ilma korral ka piisav peavari. Tuleb tunnustada, et veidike sai õnneti võetud Kurgjärve võistlusest, kuna see on olnud kõige eeskujulikumalt korraldatud kestvusratsutamise võistlusi Eestis.

Sügisel 2010 pöördusime oma ideega AS-i Sportland poole, kes on Kõrvemaa Matka- ja Suusakeskuse omanik. Sealne turundusjuht Marilyn Pehka tuli ideega ka kohe kaasa ja oli üldse väga positiivselt meelestatud. Esimesed võistluse korraldamise ristsed saime Jänedal, kui märtsis toimus Jänedal Kestvusratsutamise egiidi all selle hooaja esimene võistlus. Seega Kõrvemaal juba teadsime, mida võiks veel paremini teha, et lõpptulemus oleks ideaalilähedane.

Kõrvemaa võistlusega seoses on tagasiside olnud väga positiivne nii võistlejate, nende abiliste, ametnike kui ka Sportlandi poolt. Kiideti nii radasid kui ka võistluspaika.

Korraldajad ei saa kunagi 100% rahule jääda, sest alati saab midagi paremini teha. Väga positiivne oli suur huvi uue võistluskoha vastu: registreerunud 27

Kõrvemaa Karikas 2011 (57,5 km)

1. Heigo Rohla / Wierusz – RK Ruila Tall (kiirus 16,37 km/t)
2. Anne Rohla / Jethro – RK Ruila Tall (kiirus 16,37 km/t)
3. Mari Jürgenson / Brethila – Ratsarügemendi Klubi (kiirus 16,11 km/t)
4. Merilin Kalbre / Ecuador Baff – RSK Parkuur (kiirus 16,10 km/t)
5. Grete Kaas / Sebastian – RSK Parkuur (kiirus 12,08 km/t)

Samas peeti ka tänavused poniklassi Eesti MV kestvusratsutamises. Eesti meistriks tuli Keiu Oras ponil Frank-Fränk, Ratsarügemendi Klubi (keskel), järgnesid Berit Truuts Amandaga, LMRK (paremal) ja Brenda Prants Kilvetiga, RSK Parkuur (vasakul).

Põhisõidu finiš.

Ratsarügemendi Klubi Tartust oli nendel võistlustel esindatud täies koosseisus.

võistluspaarist startis 24.

Järgmine kestvusratsutamise võistlus Kõrvemaal on plaanis korraldada juba käesoleva aasta 1. oktoobril. Loodame, et nende võistlustega sai alguse uus igakevadine traditsioon.

Täname oma toetajaid: Sportland Kõrvemaa Matka- ja Suusakeskus, AS Tallinna Kaubamaja, Apollo, Meie Talli Hobumaaailm, OÜ-d Drammofon ning kohvik Pärnu Caffè Amps. Loomulikult ka kohtunik Liina Orlet ning FEI poolt tunnustatud kestvusratsutamise veterinaare Kätlin Leissoni ja Kaido Puuseppa. ■

Hetk jalgratturi (Henno Puu, rattaklubi "Fixus-Sport") ja hobuse (Kilvet, ratsanik Virge Laur) vahelisest jõukatsumisest.

Babolna Derby 2011

Oopus ja Marian – 160 km

Rõuge kandi teedel ja radadel liikudes võib kadedaks muutuda iga kestvusratsutaja. Siinne künklik ja vaheldusrikas maastik lausa kutsub nautima ja hobusega saab seda teha eriti meeldival moel – on võimalik ringi vaadata ja tempot valida.

TEKST: ANNE ROHTLA

Eha hobuse- ja turismitalus kasvanud ning rohkesti matkakilomeetreid läbinud perekond Kikase hobune Oopus on ilmselt suuresti tänu sellele saanud äärmiselt hea aeroobse vastupidavuse. Sobiva lisatreeningu abil on temast saanud tippkestvushobune.

Seda tõestas selgelt hiljuti Ungaris Babolnas saadud neljas koht CEI3* võistlusel 160 km.

Pikk, nii 1700 km, sõit Ungarisse võeti ette selleks, et täita kvalifikatsiooninormi stügisel Prantsusmaal

peetavateks lahtisteks Euroopa meistrivõistlusteks.

Vello Kikase, Marian Kikase ja Oopuse sõidu Ungarisse tegi keeruliseks auto streikimine. Pidevalt tuli teha peatusi ja lasta autol jahtuda, mitu tretti sai tehtud kohalikesse autotöökodadesse. Tundus, et Oopusele selline peatusterohke sõit isegi sobis, sest ta oli võistluspaika jõudes värskem, kui oleks võinud pika teekonna peale arvata.

Nii Oopuse, kui Mariani jaoks oli nii pika võistlusmaa ettevõtmine

esmakordne. Seepärast oli teistelt kestvusratsutajatelt hoolega uuritud ja kaalutud hobuse turgutamise vahendite varumist ja kasutamist. Häid kogemusi on energiapastade, jogurtimee segu ja süstlaga suu kaudu manustatavate elektrolüütide kohta. Seni oli Oopus oma võistlused läbinud vaid 0,9% soolavee joomise abil. Tundus, et rutiini muutus kandis vilja, sest Oopus pidas kenasti lõpuni vastu, sõi võistluse vältel isukalt ja läbis veterinaarkontrollid veatult.

Võistluse tegi raskeks see, et Marian ja Oopus pidid sõitma 110 km üksi. Juhtgrupiga ei riskinud nad alguses kaasa minna ja tagumistega liiga aeglaselt ei olnud ka isu sõita. Veidi aega sai koos sõita ühe itaallasega, kes aga kahjuks ühtegi võõrkeelt ei rääkinud. Teine kaassõitja ilmus, selg ees, viimasel ringil. See hobune enam eriti värske ei olnud ja nii jäi Mariani kardetud lõpuspurt ära. Neljandale kohale jõudmiseks tuli lihtsalt lõpuni sõita.

< Läbitud on juba 139 kilomeetrit.
Fotod: Vello Kikas.

Vello: "Babolnasse jõudsi me kohale öösel kell kolm ning juba siis üllatas meid selle hobusekasvatuse mastaapsus. Hiljem selguski, et tegemist on Ida-Euroopa suuri ma *endurance* keskusega. Valdav osa riikidest olid kohale tulnud koondistega ning nende püstitatud telklaagrid ümbritsesid võistlusala. Eriliselt uhkete sõiduvahenditega paistis silma Slovakkia koondis. Kiidusõnu tuleks öelda ka võistluste korraldajate aadressil, kuna kõik tehnilised probleemid olid suurepäraselt lahendatud. Kogu korraldusmeeskond näitas üles suurt külalislahtkust ning abivalmidust."

Marian: "Start oli kell 6 ning täpselt selleks ajaks jõudis ka valgeks minna. Esimesele ringile minnes olid hobused energiat täis ning ka Oopus minu all oli tühtäkki nii tuline, et hakkasin kahtlema, kas temas ikka on ka külmaverelise hobuse verd. Juba esimese kilomeetri peal oli ta ennast märjaks jooksnud. Kusagil kümnendal kilomeetril otsustasin juhtgrupist maha jääda, kuna eesotsas liikudes oli pinget liiga palju ning tempo liialt kiire. Kuna meile oli see esimene 160 km võistlus, siis oli juba eelnevalt tehtud otsus mitte pretendeerida kõige kõrgematele kohtadele, vaid oma sõitu sõites kindlalt lõpetada. Sakslane Hillzer, kes ka selle sõidu võitis, oli üldse otsustanud startida teistest mõni

minut hiljem, et säästa oma hobust stardipalavikust.

Kogu võistluse jooksul liikus Oopus väga hästi ning kuni lõpuni ei tulnud mul teda kordagi väga pikalt või tugevalt edasi liikuma ergutada. Raske punkt tuli kusagil 90. kilomeetril, kuid õnneks juhtus selleks ajaks meile järele jõudma ning uut värskust tooma minust eespool liikunud itaallane, kes kahjuks rumala juhuse tõttu oli teelt eksinud ning teistest seetõttu maha jäänud. Oopus ammutas sellest uut energiat ning nii saime ajutisest madalseisust kiirelt üle. Ja kuni finišini oli Oopusel pea püsti ning minul tuju hea.

Babolna võistlusrajad olid hobustele sõitmiseks suurepärased ning ka ratsanikele piisavalt huvitavad. Ise oleme võistluse ja tulemusega väga rahul ning võib julgelt soovitada teistelgi sinna võistleva minna." ■

Babolna Derby CEI3* 160 km - tulemused

	Aeg	Keskmine kiirus
1. Belinda Hizler / MARDUK (Saksamaa)	9:24.16	17,013 km/t
2. Gabriela von Felten / TILARA 34 (Prantsusmaa)	9:24.28	17,007 km/t
3. Petr Jadlovsy / NAOMI DAKOTA (Tšehhi)	9:50.06	16,268 km/t
4. Marian Kikas / OOPUS (Eesti)	10:23.41	15,392 km/t
5. Eszter Horanyi / O'BAJAN OPCIO (Ungari)	10:25.28	15,349 km/t
6. Lucia Starovecka / SATEN (Slovakkia)	11:41.25	13,687 km/t

Tulemuseni jõudsid kaheksa võistlejat, viis ei lõpetanud.

Võistluse mastaabist annab tunnistust fakt, et stardinimekirjades oli kokku 170 võistlejapaari, 111 nendest 80 km ja pikemal distantsil.

Babolna Derby 2011

toimus suures araabia hobusekasvatuse keskuses Babolna *National Stud Farm*. 2009. aastal toimus samas Noorte MM kestvusratsutamises, kus olid esindatud ka eestlased.

Babolna püstat on esmakordselt mainitud 1268. aastal hallide hobusekarjade puhke- ja sorteerimiskohana teel Suurelt Tasandikult Viini.

Babolna araabia hobuste kasvandus asutati 1789. aastal. Ainult araabia täkke kasutati aretuses alates 1816. aastast. 1836. aastal imporditi Süüriast Babolnasse kuulus täkk Shagya. Sealtmaalt on alanud shagya araablaste aretus. Eraldi tõuna tunnustati shagya araabia tõugu 1978. aastast. Shagya araablast iseloomustab elegants, harmooniline liikumine, erakordselt hea tahe ja õpioskus, välimiku jõulisus ja ideaalsed mõõtmed.

Peale Teist maailmasõda olid sotsiaalsed ja majanduslikud tingimused Ungaris hobuste aretamiseks ebasoodsad. Ja suur osa Babolna araablast viidi Lääne-Euroopasse. Peale vahepealset madalseisu on shagya araablast uuesti populaarsust koguma hakanud ja hobusekasvatus õitsele lõõnud. Eriti hinda hakkavad nad tõusma kestvushobustena, sest võistlustel hobuste liikumiskiirus üha kasvab ja shagya araablaste suurem kasv ning jõulisus on tõenäoliselt eeliseks.

Babolna hobusekasvatuses kasvatatakse lisaks araablastele ka täisverelisi galopihobuseid. Kokku on Babolnas 268 hobust, 19 sugutäkki ja 51 sugumära.

